

BŰN NÉLKŰL JELENIK MEG

A második advent alkalmával különleges helyzetet teremt Jézus minden megváltott és Isten fiává lett embernek. Pál apostol írásában olvashatunk erről, aki azt mondja, hogy Jézus *„másodszor bűn nélkül jelenik meg azoknak, akik Őt várják üdvösségükre”* (Zsid 9,28). Ez azt jelenti, hogy a megváltottakért úgy jön vissza, hogy előtte olyan jogi helyzetet teremtett számukra, mintha sohasem követtek volna el egyetlen bűnt sem. Így teljesezhet be Pálnak az a kijelentése, miszerint Jézus a második advent idején *„Önmaga elébe állítja dicsőségben az egyházat úgy, hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörgözés, vagy valami afféle; hanem legyen szent és feddhetetlen”* (Ef 5,27). Ekkor már egyetlen bűn sem fogja terhelni őket, ezért tiszta és szent állapotban találkozhatnak a Megváltójukkal, és léphetnek be vele a Mennybe, az el nem bukott teremtett lények világába.

Az első advent idején még *„törvény nélkül jelent meg az Istennek igazsága”* (Róm 3,21) Krisztus testtelével, amikor a bűn zsoldját fizette le, vagyis meghalt helyettünk, hogy bennünket felszabadítson a törvény kárhóztató ítélete alól. A második advent idején viszont már *„bűn nélkül jelenik meg azoknak, akik Őt várják üdvösségükre”*. Így valósul meg teljes egészében a *„Békesség Tanácsában”* (Zak 6,12) megszületett és az Édenben kinyilatkoztatott ígéret, a megváltó szabadítás.

A Szentírás több írója is megemlékezik arról a pillanatról, amikor Isten népének a bűnei végleg eltöröltenek, és még emlékezés sem lesz róluk. Jeremiás is megerősítette Istennek ezt az ígértét: *„Megbocsátom az ő bűneiket, és vétkeikről többé meg nem emlékezem”* (Jer 31,34). Majd pedig még azt olvashatjuk tőle: *„Azokban a napokban és abban az időben, azt mondja az Úr, kerestetik az Izrael bűne, de nem lesz; a Júda vétkei, de nem találtnak”* (Jer 50,20). Még Ésaías próféta

is jövendölt ennek az ígéretnek a beteljesedéséről: „*És a ma napon... aki Sionban meghagyatik, és Jeruzsálemben megmarad, szentnek mondatik minden, aki Jeruzsálemben az élők közé beíratott*” (Ésa. 4,1-2).

Általában minden hívő ember lelkében felvetődik előbb vagy utóbb az a kérdés, hogy mikor és hogyan valósul meg Istennek ez az ígérete?

A Biblia beszámolóiból tudhatunk arról, hogy a második advent előtt vizsgálati ítéletet fog tartani Jézus, ahol a bűnök végső rendezésére, vagyis a végleges eltörlésére kerül sor. Péter apostol a pünködsi prédikációjában is világosan kijelentette, hogy Isten az előtt fogja eltörlölni népének bűneit, még mielőtt bekövetkezne, hogy „*elküldje a Jézus Krisztust*” (ApCsel 3,19-20). Amikor viszont a vizsgálati ítélet lezárul, Krisztus eljön, és jutalma is vele lesz, hogy megfizessen mindenkinek a cselekedetei szerint.

A földi templom főpapja az engesztelés napján, a szenthelyre egész évben áthárított bűnöket távolította el, majd pedig ezeket a bűnöket Azázel bakjának fejére hárította át, így tette azokat eltöröltté. Krisztus is, mint a mennyei templom Főpapja, a dicsőséges visszajövetelével kapcsolatban fogja Sátánra, a bűn kezdeményezőjére és felbujtójára visszahárítani Isten népének minden beismert és megbánt bűnét. Így teljesebbé be az örökkévaló evangéliumnak az az üzenete, hogy „***másodszor már bűn nélkül jelenik meg azoknak, akik Őt várják üdvösségükre***” (Zsid 9,28). Így jut célba a nagy megváltási terv a bűn végső megsemmisítésével, és a bűnbánó megtérők megszabadításával.

A Bibliának ez a legcsodálatosabb ígérete, hiszen ezzel a végső és dicsőséges szabadulás evangéliumát mondja el részünkre. Azt jelenti nekünk ez a kijelentés, hogy amikor Jézus visszajön, akkor már úgy állhatunk meg előtte, mintha

soha egyetlen bűnt sem követtünk volna el. A vizsgálati ítéletben gyakorolt büntörlő kegyelme teszi lehetővé ezt a csodálatos szabadulást. Ezzel a kegyelmével szabadít fel bennünket teljesen minden olyan kötelejtől, amivel még a bűnhöz és a bűn világához vagyunk kötve, amit a törvény megítélhetne bennünk és az életünkben.